

ДЛЯ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ЛЮДЕЙ КОПИЧИНЦІ СТАЛИ ДРУГИМ ДОМОМ

29.03.2023

Під час престуру журналістів у Копичинецьку громаду внутрішньо переміщені люди, що змушені були покинути свої домівки через війну, розповіли, як вони адаптуються до життя далеко від рідних домівок, з якими викликами стикаються.

Журналісти мали можливість також відвідати релоковане підприємство з виробництва меблів з Харківської області ТОВ «Меблі-Техностиль», гуманітарний штаб та благодійний фонд «Посмішка ЮА», заснований для допомоги внутрішньо переміщеним особам, поспілкуватися з головою Копичинецької громади, з представниками громадських організацій та, власне, з жінками, кожна з яких щиро розповіла свою історію.

Рита Бойко: «Я була директором школи у Каховському районі Херсонської області. Чоловік військовий, один син пішов на строкову службу, а з другим довелося залишити рідні місця. Нині я керівник гуманітарного відділу Копичинецької міської ради. Чоловік був у Авдіївці, Северодонецьку, тепер під Бахмутом. Після перемоги плануємо родиною осісти у Копичинцях.

Олена Ткаченко: «Я приїхала на Тернопільщину з Запоріжжя. Відверто кажучи, в мене там стільки подруг не було, як у Копичинцях тепер маю. Я є волонтером гуманітарного штабу благодійного фонду «Навколо», максимально працюємо тут, щоб допомагати і переселенцям, і нашим воїнам на передовій».

Наталія Бабіч: «Мені також довелося залишити своє рідне Запоріжжя. Але тут, у Копичинцях, зрозуміла, що маю допомагати внутрішньо-переміщеним особам, бо не всі знають про свої права, не всі можуть легко адаптуватися на новому місці. Тим, хто змушені були покинути рідний край, допомагають місцеві люди, представники влади та громадських організацій, благодійники».

Ольга Кузьменко: «Я приїхала у Копичинці з Харкова разом з сином Данилом. Мене прихистила безкоштовно, і за це їй щиро вдячна, працівниця місцевої лікарні Зоряна Мурашко, поселивши у житло свекрухи, яка наразі за кордоном. А чоловік Зоряни, Віталій Мурашко, воює на фронті. Хай Бог береже його».

А як тепло ставляться до мене Зоряна, її мама Славця! Спасибі цим добрим, гостинним людям.

Мені дуже подобаються місцеві традиції, фольклор. Тим паче, що я й сама дуже люблю співати, тому поповнила ряди місцевої капели, чого й не планувала робити, як і виготовляти коралі з бісеру на майстер-класах. Але життя внесло свої корективи. А ще я щодня плету маскувальні сітки. Кажуть, що в мене це виходить дуже добре».

Оксана Беднарська: «Я є координаторкою ініціативної групи ВПО та спеціалістом міської ради. Намагаюся допомагати з вирішенням безлічі різних проблем та викликів, що постали через війну. Добре, що є так багато добрих людей, які готові допомагати нашим бійцям на передовій та внутрішньо-переміщеним особам, що змушені були переїхати до нас, на Тернопільщину, і в Копичинці зокрема, хай їм буде тут затишно і спокійно».

Інна Сирник, начальник служби у справах дітей Копичинецької міської ради: «Серед переселенців більшість становлять жінки та діти, яких ми скерували у дитсадки, школи. Залучаємо до майстер-класів та культурних і спортивних заходів, що проводимо у громаді».

Окремі сім'ї не лише орендують, а й купують житло, люди пішли на роботу, планують залишатися, згідно з опитуванням понад 50 відсотків готові зайнятися підприємництвом».

Богдан Келічавий, мер Копичинців: «Намагаємося максимально допомагати і мобілізованим військовим, і внутрішньо-переміщеним особам – інтегруватися у місцеве життя, знайти роботу. Від початку війни до Копичинецької громади приїхало понад чотири тисячі людей, зараз у нас

проживають майже 700 осіб. Їм допомагають працівники міськради, наш гуманітарний штаб, представники благодійних фондів, волонтери.

Також з громади 200 хлопців воюють на фронті, 10, на жаль, загинули, двоє зникли безвісти. Велика ціна за нашу перемогу...»

Престур у Копичинецьку громаду було зорганізовано у рамках проекту «Адвокаційна підтримка внутрішньо переміщених жінок у західних областях України», у межах якого проводять дослідження потреб жінок ВПО, місцевих мешканок вразливих категорій, а також напрацьовують план дій щодо цих потреб на рівні різних органів влади. Проект реалізують у 16 громадах Тернопільської, Львівської, Рівненської та Хмельницької областей.

<https://svoboda.te.ua/dlya-vnutrishno-peremishhenyh-lyudej-kopychynczi-staly-drugym-domom/>